

nem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a), b) tr. zák., přestupkem podvodu podle § 461 tr. zák. a přestupkem podle § 32 zbroj. pat. a to, pokud jde o tento přestupek, z těchto

### d ů v o d ů:

Skutkovou podstatu přestupku podle § 32 zbroj. pat. shledává rozsudek, pokud jde o stěžovatele, v tom, že revolver, nemající předepsané délky, byl obžalovaným Maxem M-em (synem stěžovatelovým) převzat od jistého krmiče do správy v přítomnosti, s vědomím a ve jménu stěžovatelově, který je majitelem dílny, pročez má soud podle rozsudkového závěru za to, že za nedovolené držení tohoto revolveru je spoluzodpovědným i stěžovatel. Zmateční stížnost proti tomu namítá, že revolver nebyl vlastnictvím stěžovatelovým, nabízejíc důkaz výsledkem svědka Roberta W-a o tom, že jej u něho zapomněl. Tento opožděný průvodní návrh jako uplatňování důvodu zmatku podle čís. 4 § 281 tr. ř. neobstojí. Zmateční stížnost však zdůrazňuje, že revolver, o nějž jde, nebyl vlastnictvím stěžovatelovým; tomu tak nebylo ani podle zjištění rozsudkového, takže na onu námitku zmateční stížnosti lze nazírat jako na uplatňování důvodu zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., na projev názoru, že z téhož důvodu není jednáním stěžovatelovým dána ani objektivní skutková podstata přestupku podle § 32 zbr. pat. Námitka je však právně bezpodstatná vzhledem k tomu, že onen předpis nestihá jen vlastníka zakázaných zbraní, nýbrž je podle něho trestným, kdokoli má bez dovolení zbraň zapovězenou (v něm. doslovu: »der unbefugte Besitz von Waffen...«). Tímto držením není však míněna držba ve smyslu soukromoprávním (§ 309 obč. zák.), nýbrž držba ve smyslu běžném, to jest jakýkoli faktický poměr k věci, mající v zápětí, že věc jest, třebaš jen přechodně, u určité osoby, tedy i pouhá její detence, o jakou šlo v souzeném případě.

### Čís. 3539.

**Pod ustanovení § 24 zák. ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924 spadá jen antena úplně sestavená.**

(Rozh. ze dne 22. června 1929, Zm II 105/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 27. prosince 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 24 zákona ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924, zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu jako zmatečný a věc vrátil soudu své stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

## D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upříti oprávnění. Odsuzující výrok ohledně přechovávání anteny a indukční cívky opírá se o úvahu, že tyto předměty jsou podle posudku znalce O-a radiotelefonním zařízením. Leč znalec udal, že »věci mu předložené, vyjma indukční vostinovou cívku, nejsou radiotelegrafním zařízením, že i tato cívka není radiotelegrafním zařízením, poněvadž není dohotovena, a že ostatní předměty nelze pokládati vůbec za součástky radiotelefonní«; jest tu tedy podstatný rozpor mezi rozsudkem a obsahem znaleckého posudku. Ostatně spadá pod ustanovení § 24 zák. čís. 9/24 jen antena úplně sestavená (viz věstník ministerstva spravedlnosti strana 144 z roku 1927); že o takovou antenu šlo, rozsudek nezjišťuje a spočívá tedy na zřejmě mylném výkladu zákona, pokud »antenu« vůbec — nikoli jen úplně sestavenou — prohlašuje za radiotelefonní zařízení ve smyslu zákona. Co se pak týče indukční vostinové cívky, poukazuje právem stížnost k neúplnosti, pozůstávající v tom, že soud nepřihlíží k výpovědi svědka Františka S-y, který seznal, že zapůjčil obžalovanému samoindukční cívku asi v únoru 1928. Je-li tento údaj správný, bylo by uvažovati, zda neměl obžalovaný tehda již povolení k přechovávání radiotelefonního zařízení, nehledíc k tomu, že se obžaloba vztahuje jen na předměty radiotelefonní, které obžalovaný od 12. do 17. ledna 1927 přechovával, a nikoli na předměty, které snad dostal později. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti a za předpokladů § 5 novely k trestnímu řádu uznati již v zasedání neveřejném, jak se stalo.

## Čís. 3540.

**Byla-li na osobu podléhající vojenské pravomoci podána obžaloba pro urážku na cti u soudu civilního, má tento soud podle § 60 tr. ř. spisy odstoupiti příslušnému vojenskému soudu.**

(Rozh. ze dne 24. června 1929, Zm I 401/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Postupem okresního soudu v Přelouči v trestní věci T 8/29, počínajíc zavedením trestního řízení proti Rudolfu B-ovi pro přestupek podle §§ 487, 488, 491 tr. zák., dále nařízením hlavního přelíčení, zejména pak vynešením odsuzujícího rozsudku ze dne 16. února 1929 a dalšími úředními úkony s rozsudkem souvisejícími byl porušen zákon v ustanoveních §§ 1 a 60 tr. ř. a § 11 čís. 1 voj. tr. ř. Postup ten se zrušuje jako zmatečný.

## D ů v o d y:

U okresního soudu v Přelouči byla podána dne 3. ledna 1929 soukromá obžaloba Josefa P-a proti Rudolfu B-ovi pro přestupek proti bez-